

04

60 år gør en forskel

Første sabbat i september åbnede Vejle fjordskolen dørene for tidligere elever.

08

Seniorliv i en IT-verden

Føler du dig sat skakmat, når det offentlige fra 2015 helst vil have alle til at være aktive på IT-området?

14

Skarrildhus igen, igen...

Næste års seniorstævne byder på endnu et gensyn med kursuscentret Skarrildhus, hvor vi har reserveret dagene 7. - 12. juli.

04

4. årg. november 2014

Aktive Seniorer

Juletiden nærmer sig

Kom med til seniorernes juletræf.

Aktive Seniorer
Nr. 4 november 2014

AKTIVE SENIORER

udgives af Foreningen for Danske Adventist-seniorer. I 2014 sendes det til alle medlem-mer i Adventistkirken, der er fyldt 60 år - uden beregning. Udgifterne til tryk og porto er dog stadig stigende, hvorfor gaver til bladet og foreningens arbejde modtages med tak. Gavebeløb kan indbetales på foreningens konto i Danske Bank - reg. nr. 1551 konto nr. 000 690 2154.

Adventistseniorer i udlandet kan få Aktive Seniorer tilsendt i pdf-fil via e-mail. Tilmelding foregår til walder@hafnet.dk

Redaktion: Walder Hartmann (ansvh.)
tlf. 7589 5619, e-mail: walder@hafnet.dk,
Birthe Bayer
Harry Sættem

Layout: Mediegruppen

Tryk: Øko-tryk

Forside foto: Adventskransen skal snart tændes.
Foto: Colurbox

Deadline for stof til næste blad:
5. januar 2015

Næste blad udkommer: Februar 2015

ISSN: 2244-9930

FORENINGEN FOR DANSKE ADVENTISTSENIORER

Formand: Bent Nielsen, tlf. 65902570

Næstformand og redaktør:
Walder Hartmann

Sekretær: Birthe Bayer

Kasserer: Doris Jørgensen

Øvrige bestyrelsesmedlemmer:

Sonja Bäckström, Elbjørg Meiner-Madsen,
John Ravnkilde, Hanne Schantz og
Harry Sættem.

MG 2339

At være i Herrens hånd

**Sal. 31,6: I dine hænder betror jeg min ånd,
Du udfrier mig Herre, du trofaste Gud (Sl 31,6).**

Af: Bent Nielsen Foto: H. Sættem

David levede et liv med Gud, men vi finder alligevel fejl hos ham - endda mange fejl. Men han indså selv sine fejl og bekendte dem. Han rettede på dem ved Guds hjælp, bad om tilgivelse og levede videre i troen på Gud.

David vidste, at Gud var hans eneste redning. Vi finder mange takkesange i Salmernes bog, der viser hans forhold til Gud. Han takkede Gud for hjælpen til at leve med ham. David overgav sig fuldstændig i Herrens hånd og han døde i troen på sin Skaber og Genløser.

David levede et liv, vi kan lære meget af. Tag tid til at studere hans liv. Tænk på når han var borte fra Gud, men også når han var nær Gud. Gud svigtede aldrig David.

Vi kan nævne mange andre, der er omtalt i Det Gamle Testamente, hvor deres liv gik op og ned. Tænk på Abraham, Noa, Josef, Moses og mange flere og læg mærke til, hvordan de lagde deres liv i Herrens hånd. De blev alle velsignet af Gud.

Jesus sagde til sin Far i himmelen, da Han hang på korset: I dine hænder betror jeg min ånd, du udfrier mig, Herre, du trofaste Gud.

Jesus havde et nært forhold til sin far.

Hvad betyder det for dig og mig at være i Herrens hånd hver dag? Når vi har besluttet at lægge vort liv i Herres hånd, er vi Guds børn!

Vi har tro på Gud. Vi har overgivet os til ham. Vi har fuld tillid til hans løfter. Vi ved der er kun frelse gennem Jesus Kristus.

Vi har fred med Gud og vor næste. Vort kristne liv er meningsfyldt. Nu er det Jesus, der er Herre i vort liv.

At være i Herrens hænder fra vugge til grav er at have et meningsfyldt liv. Men det er vort valg, om vi vil være i Herrens hænder. Valget er stort. Forskellen er evigt liv eller evig fortabelse.

Må Gud hjælpe os til at lægge vort liv i hans liv. ■

De bedste hilsner
Bent Nielsen

FORENINGEN FOR DANSKE
ADVENTISTSENIORER

” Hvis du standser op for at fejre barnet, der lå i krybben, så glem ikke, at Han er Gud. Han er den samme som kom med de gode nyheder til Abraham.

God jul med Abraham

Af: Walder Hartmann Foto: Harry Sættem og Colourbox

Julen har altid betydet meget for mig. Især har det været spændende at finde ud af, hvem jeg skulle holde jul sammen med, og jeg kunne egentlig godt tænke mig at holde jul med Abraham. Der er bare den forskel, at Abraham endnu ikke kendte til Es 9,6. Det gør jeg. ”For et barn er født os, en søn er givet os, og herredømmet skal ligge på hans skuldre. Man skal kalde ham Underfuld Rådgiver, Vældig Gud, Evigheds Fader, Freds Fyrste”.

Underet skete. Han kom til jorden, som én af os. Han havde været her før, for han besøgte Abraham, da denne sad under et træ blandt Mamres ege. For Abraham var han en fremmed, men han blev behandlet med ægte beduinsk gæstfrihed. Abraham ventede ikke noget til gengæld, men han fik sit livs belønning: ”Næste år ved samme tid, så har Sara en søn!”

Kristus levede op til sit navn: Underfuld Rådgiver.

Det var på samme tid den vældige Gud, der besøgte Abraham. For Ham er det umuligt muligt.

Han kendte Abrahams inderligste ønske, og Han var parat til at opfylde det.

Evigheds Fader og Fredsfyrste

Abraham levede i en ond tid. Sodoma og Gomorra var arnesteder for al ondskaften, og hvis ikke Gud greb ind, kunne det risikere at gå ud over Hans planer med menneskerne. Han havde skabt alting såre godt, og sådan ville Han gerne, at det blev igen. Han havde sine planer også for Abrahams samtid.

Ønsket om fred mellem mennesker og fred på jorden, har til alle tider været målet for Ham, og selv om de fjendtligheder, som vi oplever nu, har deres direkte udspring i konflikten mellem Abrahams to sønner, så står det fast, at Gud lovede Abraham: ”Jeg opretter min pagt med dig og dine efterkommere i slægt efter slægt, en evig pagt: Jeg vil være din og dine efterkommeres Gud” 1. Mos 17,7.

Guds løfter holder - også ind i 2015

Hvis du sammen med de fleste andre danskere standser op for

at fejre barnet, der lå i krybben, så glem ikke, at Han er Gud. Han er den samme som kom med de gode nyheder til Abraham. Han har stadig ønsket om at skabe fred - først og fremmest i dit hjerte - og dernæst mellem dig og dine medmennesker.

Abrahams Gud kommer stadig på uanmeldt besøg hos mennesker. Han kommer sikkert også til dig. Måske er han forklædt, så du ikke lige genkender ham, men mød Ham med samme gæstfrihed, som Abraham viste.

God jul ! ■

Walder Hartmann

60 år gør en forskel

Første sabbat i september åbnede Vejlefjordskolen dørene for tidligere elever. Den 6. september i år mødtes, blandt mange andre, 60 års jubilarerer fra prædikantholdet og korrespondentholdet. For 10 år siden mødtes de 10 ud af 13. Denne gang lykkedes det kun at samle 6; men med Kari og Jan Paulsen i spidsen blev det igen en god anledning til at gøre status.

Af: Uffe W. Jørgensen Foto: panoramio.com, Uffe W. Jørgensen, HASDA

Efter at have hilst hjerteligt på hinanden i kirken, før sabbats-skolen, var vi spændte på, hvad Jan Paulsen havde at sige til de mange fremmødte, hvor flere jubilæumshold var tilstede og blev præsenteret af skolens rektor, Holger Daugaard.

For 10 år siden var han stadig Adventistkirkens verdensleder og udfordrede os til tjeneste for Gud og hinanden med henvisning til vort motto fra 1954: "Frelst for at tjene".

Denne gang var hans prædiken baseret på tanker fra Prædikerens

bog: "Når jeg reflekterer over, hvad jeg har lært i disse 60 år, forstår jeg, at livets op- og nedture er uforudsigelige, at gode dage følges af onde dage og at det regner på retfærdige såvel som på uretfærdige. I Hans hænder er vi, med sigte på rejsens afslutning,

i trygge hænder. For nogle vil rejsen være mere slidsom end for andre. Derfor er det ingen af os givet at måle en andens åndelighed eller guds frygt. Vi er alle syndere, som trænger til Guds nåde. Lad os derfor behandle hinanden med omsorg og kærlighed”.

Resten af sabbatten bød på rundvisning, fotoudstilling m.v. Vi tilbragte hele eftermiddagen i Birthe Bayers hyggelige hjem og smukke have. Der er meget at snakke om efter så mange år. Om aftenen var der festmiddag for jubilæumsholdene i skolens spisestue. Flere holdt taler, som nok mest henvendte sig til de indviede, men også udtrykte en tak til Vejlefjord, som betød en god start i livet for så mange.

Hvordan gik det så?

Kunne uddannelsen på Vejlefjord bruges til noget? Mens vi befandt os indenfor Vejlefjords trygge rammer, var vi med ungdommelig optimisme næppe i tvivl om, hvordan det ville gå os, når vi skulle ud at stå på egne ben. Det kunne kun gå godt. Men gjorde det?

Jeg skal nu forsøge efter bedste evne, men med en hullet hukommelse, forsøge at beskrive, hvordan de 60 år er gået for hver af de 8 på prædikantholdet og de 5 på korrespondentholdet, hvor jeg selv var ene ”hane i hønseflokken”.

Jan og Kari (Trykkerud) Paulsens enestående tjeneste

er nok de fleste læsere bekendt. Jans usædvanlige karriere gennem 60 år har budt på flere universitetsuddannelser, en doktorgrad i teologi fra Tübingen universitet og en toppost som Adventistkirkens verdensleder har kun været mulig med Karis trofaste og loyale støtte.

” Mens vi befandt os indenfor Vejlefjords trygge rammer, var vi med ungdommelig optimisme næppe i tvivl om, hvordan det ville gå os, når vi skulle ud at stå på egne ben. Det kunne kun gå godt.

De to fandt hinanden på Vejlefjord, og deres forhold var åbenbart så seriøst, at strenge Axel Varmer lånte dem nøglen til forstanderkontoret. Samme privilegium fik også Eivind Keyn og Turid (f. Myklebust). Kari og Jan kan fejre diamantbryllup næste år, og de har slået sig ned i Norge, hvor deres to sønner også bor, mens datteren, der er sygeplejerske bor i England. De har dog fortsat stor tilknytning til USA, og som Jan siger: ”Jeg har et lille kontor i hovedkvarteret”. Der trækkes ofte på hans store erfaring, teologiske og administrative viden med rejser rundt omkring i verden, men nu kan han selv vælge, hvilke tilbud han tager imod.

Eivind Keyn

tog artium efter Vejlefjord og blev derefter kaldet til Trondheim som menighedsskolelærer. Siden tog han lærereksamen efterfulgt af en konservatorieuddannelse i musik. En tid var Eivind musiklærer på Tyrifjord og siden blev han i 10 år leder for musikafdelingen ved Newbold College.

Eivind fortrød aldrig, at han blev lærer, men understreger, at prædikantuddannelsen på Vejlefjord ofte har gavnet i ”min virksomhed for børn og unge”.

Eivind havde sammen med Turid glædet sig til at deltage i vort 50-års jubilæum på Vejlefjord, men han fik tilbagefald af lymfekræft og måtte igen i kemoterapi,

da vi skulle mødes. I stedet skrev han til os: ”Jeg indkalder med det samme klasserne til 100-års jubilæet! Mødested: Himmelen. Varighed: En evighed. Jeg har allerede købt billetten - vil du? Da ses vi der!”

Eivind døde 13. oktober 2006.

Marit Berglund (f. Modin)

havnede først i Trondheim som lærer, men giftede sig så i 1955 med fysioterapeut Rolf Berglund, der oprettede klinik i Strømmen. Her blev Marit en uundværlig hjælper samtidig med, at hun passede sine fire børn og var meget aktiv i menigheden - en tid som menighedsforstander.

Thorkild Pedersen

deltog for 10 år siden sammen med sin kone Anne-Mette, der er sygeplejerske. Denne gang synes de imidlertid rejsen fra Australien var for lang og for dyr (Pengene kan bruges bedre i missionen!). Thorkild har altid været en ildsjæl og har virket flere steder i Afrika, Indonesien, New Zealand og Thailand.

I dag bor Thorkild og Anne-Mette i Australien, men han er stadig primus motor i sjælevindende projekter i Vest Uganda, hvor sponsorstøtte er med til at holde et omfattende arbejde i gang. Thorkild arbejder stadig selv omkring to måneder hvert år i Uganda. ►

” Vi fik alle en åndelig ballast og glæde ved at blive en del af en storfamilie med vidtrækkende venskaber der holder, når vi på vore gamle dage samles til jubilæumsfester på Vejlefjord.

Villy Dam

arbejdede efter Vejlefjord i to år som bibelarbejder, men fik på grund af konferensens dårlige økonomi ikke lov til at fortsætte. Det lykkedes ham i stedet at finde arbejde i forsikringsbranchen, hvorfra han nu er gået på pension. Han og hustruen bor nu i Brædstrup.

Bent Volkens Larsen

var bibelarbejder i et år, men tog så studentereksamen og begyndte på medicinstudiet. En stram økonomi fik ham til at opgive studierne og tage job som medicinkonsulent i et stort dansk medicinalfirma. Bent avancerede til administrerende direktør, men døde alt for tidligt af en bristet hovedpulsåre. Han blev kun 60 år gammel.

Inger Jørgensen

arbejdede i årene efter Vejlefjord, som bibelarbejder (af den gode, gamle slags). Hun døde i 1990.

Birthe Bayer (f. Gommesen)

Kan fremvise et omfattende c.v. med sekretærarbejde på divisionskontoret i London og på Dansk Bogforlag i København. Ulykkeligvis dør hendes mand, Peter, i 1967, hvorefter Birthe giver sig i kast med lærerstudiet. Hun bliver lærer

og skoleleder i Næum, skolesekretær i Vestnordisk Union og ender som afdelingsleder for børneskolen på Vejlefjord.

Birthe er i dag en aktiv pensionist, der udfører et stort frivilligt arbejde i HASDA og i øvrigt bor med sine katte i Daugård.

Lillian Jacobsen (f. Zadok Nielsen)

arbejdede gennem næsten 35 år på konferenskontorerne i København og Århus. Hun var til uvurderlig hjælp for mindst 6 konferensformænd og endnu flere afdelingsledere. Som medarbejder og medmenneske var hun kærlig, loyal, hjælpsom og effektiv.

I sine sidste år led hun af en sjælden sygdom, hvorfor hun testamenterede sit legeme til forskning på Anatomisk Institut. Hun døde i juni 2007, og ved mindehøjtideligheden mindedes hendes mand Egil sin hustru med følgende smukke tanke: ”Et hjerte af guld blev slukket på vor vej. En stjerne blev tændt til minde om dig”.

Uffe W. Jørgensen

fik først ansættelse i receptionen på Skodsborg Badesanatorium, hvor han jævnlige afløste inspektør Georg Bachers sekretær. Et ønske om uddannelse indenfor bankverdenen gik ikke i opfyl-

delse. (Kvalifikationerne var i orden; men kravet om sabbatsfrihed kunne ikke imødekommes). Sabbatsspørgsmålet dukkede op igen i forbindelse med eventuel optagelse på Statens Studenterkursus. Rektor brugte samme vending som var kendt fra lærer Frederiksen på Vejlefjord: ”Det går aldrig!” Uffe sagde: ”Try me” og med en tydelig tøven og et suk sagde rektor ja.

Tyve personer begyndte på kursus. To år efter var de seks – heriblandt Uffe Jørgensen.

Så blev det medicinstudiet, læge-eksamen, videreuddannelse på forskellige hospitaler og slutte-lig læge, speciallæge og overlæge på Skodsborg Badesanatorium, der jo som bekendt gik konkurs pr. 1. juli 1992.

Sideløbende var jeg i over 30 år knyttet til Skodsborg Fysioterapi Skole som lærer og medlem af diverse bestyrelser. Jeg deltog også i forskellige aktiviteter i Skodsborg menighed, hvor jeg i flere år var menighedsforstander.

Min hustru Hanna (f. Olafsdottir) traf jeg på SB, hvor hun tog uddannelse som fysioterapeut. Hun har været mig en uvurderlig støtte gennem mere end 50 år. Sammen nyder vi nu vor pensionisttilværelse i Ålsgårde i Nordsjælland.

Noomi Krusholm (f. Hansen)

kom hurtigt i arbejde som bibelarbejder for Kaj Pedersen, men 1. maj 1955 ophørte hendes ansættelse, hvorefter turen gik til England og Stanborough Park. 1956-57 var hun sekretær for administrationen på Skodsborg, så fulgte en uddannelse til fysioterapeut samme sted, og i september 1962 førte dette hende til Godthåb, Grønland, hvor hun arbejdede som fysioterapeut. Siden vendte Noomi tilbage til Skodsborg, foretog en afstikker til Glendale Adventist Hospital i USA, vendte igen tilbage til Skodsborg og videre til Statshospitalet i Viborg. I 1973

giftede hun sig med fysioterapeut Holger Krusholm og sammen drev de i mere end 20 år to klinikker på Fyn. Noomi er bosat i Svendborg og har været alene siden 1995.

Sonja Kime (f. Ilsgaard)

beskriver sig selv som nysgerrig og eventyrlysten, hvilket vel er årsagen til, at hun efter en tid som sekretær på konferenskontoret i København, rejste til Stanborough Park Adventist Hospital i England, vendte tilbage til Skodsborg for at tage en fysioterapiuddannelse og fortsatte til Adventistkirkens hospital i Glendale, hvor hun arbejdede i 10 år.

Sonja blev gift med en læge, der arbejdede i 30 år på Kettering Adventist Hospital, Ohio. De bor nu i Redlands, Californien - i nærheden af Loma Linda.

60 år gør naturligvis en forskel, men selv om de fleste måtte supplere uddannelsen fra Vejle fjord med et mellemlangt og eller akademisk studium, så fik vi alle en åndelig ballast og glæde ved at blive en del af en storfamilie med vidtrækkende venskaber (og ægteskab), der holder, når vi på vore gamle dage samles til jubilæumsfester på Vejle fjord. ■

Seniorliv i en IT-verden

”Min bedstemor på 84 havde aldrig rørt en computer eller bare en telefon uden drejeskive.... Hun kunne lige nøjagtig finde ud af at skifte imellem DR1 og TV2 på fjernsynet fordi hun kun havde én fjernbetjening, og alle knapperne undtagen dem hun skulle bruge var dækket”.

Kommentaren er et år gammel, men er allerede forældet. Samme bedstemor bruger nemlig i dag mange timer foran sin computer, hvor hun dagligt kommunikerer med sine børnebørn. Føler du dig sat skakmat, når det offentlige fra 2015 helst vil have alle til at være aktive på IT-området?

Af: Walder Hartmann Foto: Colourbox

Da jeg i 1956 købte en lille rejseskrivemaskine af mærket Antares, var jeg pavestolt. Nu kunne jeg skrive mine prædikener og artikler, så de var letlæselige for enhver. Året før havde Esther Hange, min dansklærer på Vejlefyrdskolen, afskærmet et enkelt ord i min sidste danske stil og bad mig fortælle hende, hvad der stod. Jeg kunne ikke selv tyde det. Ordet var korrekt.

Siden har jeg forsøgt at følge med og at anvende tidens teknologiske landvindinger - og jeg har stor glæde af mine forskellige kommunikationsredskaber, der bl.a. hjælper mig til at kunne holde kontakt med

et utal af tidligere elever, følge med i de forskellige strømninger både i Adventistkirken og inden for andre kirkelige retninger samt holde mig opdateret m.h.t. udviklingen på en række interesseområder.

IT holder mig aktiv

Da Radio Vejlefyrd efter 30 år indstillede sin virksomhed, troede jeg, at det var slut med min personlige radioaktivitet. Nu sidder jeg hver mandag formiddag med mikrofon, mixer og computer for at producere en radioudsendelse med kirkelige nyheder til Norea Radios Webradio.

Nyhederne har jeg først fundet på internettet. To minutter efter, at jeg er færdig med en udsendelse, sender jeg den elektronisk til Norea Radio i Haderslev. Her bliver den hentet af de lokalradioer, der ønsker at benytte den – og så bliver den i øvrigt udsendt hver lørdag kl. 13.45 og hver søndag kl. 8.30 på Norea Radios Webradio. Du kan høre den på din egen computer, hvis du finder <http://www.norea.dk/webradio/> på de pågældende tidspunkter.

På denne måde bliver Adventistkirken kendt blandt en større kreds af danskere, som forhåbentlig får lyst til at undersøge nærmere, hvem disse adventister egentlig er. ■

Har du fået lyst at prøve?

Det er en beklagelig kendsgerning, at fra 2015 vil det offentlige Danmark helst have alle dets borgere til at færdes i den digitale verden. Man kan ganske vist søge om fritagelse for at skulle oprette en digital postkasse o.s.v.; men tilværelsen bliver lidt lettere, hvis man følger opfordringen.

Der er sikkert også hjælp at hente i din kommune. Hos os i Hedensted Kommune, foregår der i øjeblikket intens undervisning både på kurser og i private hjem. Jeg mødes selv med en gruppe seniorborgere hver tirsdag formiddag. De kommer med egne computere under armen og så hygger vi os i et par timer med undervisning og opgaver, der skal gøre dem udrustede til at klare sig i fremtidens digitale verden.

Sideløbende besøger jeg en gang om ugen en ældre mand i området. Han er begyndt på bar bund, men gør allerede store fremskridt.

Skulle du selv i løbet af de næste måneder få lyst til at lære noget om alt dette. Så anskaf dig en tablet og tag den med til seniorstævne på Skarrildhus, hvor vi vil gennemføre et minikursus i brugen af tablets og i-pads. ■

Spændende internetsteder for seniorer

Blandt de steder på internettet, som jeg ofte besøger og mener kunne have almen interesse for Adventistkirkens seniorer er:

- **www.adventist.dk** hvor du kan følge med i de nyheder og omtaler, som Adventistkirkens webmaster finder egnede til offentliggørelse. Her kan du også læse de seneste udgaver af Adventnyt og Adventnyt Online.
- **www.imt.dk** hvor du hver uge kan læse udvalgte artikler fra Indre Missions Tidende, der indeholder masser af inspiration og vidnesbyrd om oprigtige kristnes holdninger og aktiviteter.
- **www.bibelselskabet.dk** hører naturligvis til blandt mine personlige favoritter. Ikke alene finder du her links til Bibelen online, relevante nyhedsbreve og bibelselskabets produkter, men du får aktuelle udtalelser fra og omtaler af væsentlige begivenheder i den religiøse verden serveret på et sølvfad.
- **www.aeldresagen.dk** er en side, der besøges af mange seniorer. Den indeholder en masse relevante oplysninger for seniorborgere, men også links til kurser, tilbud og nyheder, der har betydning for dig.
- Mange andre sider kunne nævnes. F.eks. **www.dlm.dk**, **www.jp.dk**, etc. Har du lyst at undersøge de mange muligheder, så prøv **www.kadaza.dk** og it-verdenen åbner sig for dine øjne. Og så skal du naturligvis lige have at vide, at om nogle uger er adventist-seniorernes egne sider klar på **www.senior.adventist.dk**.

”JENLE”

Først i 1920'erne skrev Jeppe Aakjær en varm tak til fysioterapeut Chr. Zadok Nielsen, der arbejdede på Fysisk Kuranstalt i St. Kongensgade for hans enestående behandling. Nogle år senere, da Aakjær tilbragte næsten et år på Skodsborg Badesanatorium, hvor han fik behandling for koldbrand under overlæge Ottosen, udtrykte han også her sin store taknemmelighed for det gode resultat af behandlingen.

Tekst: Birthe Bayer Foto: Walder Hartmann, Skive Bibliotek.dk

”Kunstnerhjemmet er et af de bedst bevarede i Norden” står der om Jeppe Aakjær og Nanna Kroghs kunstnerhjem på halvøen Salling nord for Skive. ”Jenle” besøges årligt af 30.000 besøgende. Onsdag den 7. maj var en gruppe på ca. 30 SDA-seniorer og venner på besøg. En bus med Preben Jalving som chauffør afgik fra Daugård. Solen skinnede, og himlen lyste mere og mere blå,

efterhånden som vi nærmede os Salling.

Første stop var Breum landevejskro, hvor vi nød en usædvanlig god middag - for en gangs skyld også for vegetarernes vedkommende. Værten, som selv sørgede for serveringen, fortjener bestemt en tak, og det fik han..

Jeppe Aakjær (1866-1930) var søn af fattige jyske gårdmandsfolk. Han arbejdede hårdt som

dreng og karl på jyske gårde, men følte sig draget mod bogen. Han stiftede bekendtskab med grundtvigianismen, Indre Mission, Georg Brandes, oplevede højskoleophold og arbejdede som fri- og højskolelærer samt foredragsholder. Som 28-årig blev han student og levede siden som journalist, forfatter og foredragsholder.

Jeppe Aakjær var en ivrig fortæller for ytringsfriheden.

Det kostede ham et ophold i Viborg arrest. "Resten af sit liv kæmpede han med sin pen for demokratiet, ytringsfriheden og den svages ret," står der om ham. Hans bog "Vredens børn" beskriver de elendige forhold, som karlene på bøndergårdene levede under. Der blev skrevet over 1000 artikler om sagen, og Aakjærs roman blev således årsag til, at tyendeloven blev afskaffet. Hele sit liv var han optaget af samfundsforhold.

I stalden var der en række af tableauer, der viste de tusinder af effekter og arkivalier, som findes på stedet. Også Skodsborg-opholdet er med. Man ser også alkoven, hvor Jeppe Aakjær sov sammen med sin bedstefar. Sivmåttten med bedstefaderens spytklatrer hænger pænt på væggen. Der er også en lille biograf, hvor der kører forskellige film, bl.a. om Jens Vejmand.

Næsten overalt kan man se hans kunstnerhustru Nannas fingeraftryk, ja mere end det. Hun var en fantastisk billedskærer. Det ses alle steder - bl.a. på hendes boghylder og hendes figurer. I spisestuen ved det dækkede bord står hjertestolene, som Nanna selv har fremstillet og udskåret. Skulpturer kom der også fra hendes hånd.

Mindestuernerne i det smukke hvide stuehus var overvældende. Overalt var der effekter, billeder og fotos på væggene, der skildrede historien om berømte personligheder og venner i Nannas og Jeppe Aakjærs samtid. Da vi kom ovenpå efter at have set stuerne nedenunder, blev vi nærmest overvældet af hans kontor/arbejdsværelse. Udsigten var betagende - grønne græsgange, store fritstående træer, skovbrynet, vandet, en lysende blå himmel - en udsigt, der var så inspirerende, at hvis vi havde

haft Aakjærs lyriske åre, så var der kommet et smukt naturdigt ud af det.

Vi blev så inspireret af, hvad vi så og hørte, at flere af os fik lyst til at læse eller genlæse "Vredens børn".

150.00 mennesker fulgte Danmarks digterkonges til hans sidste hvilested - i skoven ved "Jenle". Det er godt at have stiftet bekendtskab med den jyske naturs digter.

- Vi har gennem årene sunget og holder af hans sange (og dem er der mange af):

- *Jeg bærer med smil min byrde*
- *Hvem sidder der bag skærmen*
- *Jeg er havren, jeg har bjælder på*
- *Snefløkke kommer vrimlende*
- *Jeg er født på Jyllands sletter*
- *Der dukker af disen min fædrene jord*
- *Spurven sidder stum bag kvist* ■

” Da vi kom ovenpå efter at have set stuerne nedenunder, blev vi nærmest overvældet af hans kontor/arbejdsværelse. Udsigten var betagende - grønne græsgange, store fritstående træer, skovbrynet, vandet, en lysende blå himmel - en udsigt, der var så inspirerende, at hvis vi havde haft Aakjærs lyriske åre, så var der kommet et smukt naturdigt ud af det.

Sine Renlef (1850-1899)

To dansk-amerikanere, John G. Matteson og Knud Brorson, holder i 1870'erne evangelisk virksomhed i Jested i Sønderjylland. Der bliver stiftet en menighed på syv medlemmer, som bliver optaget i Den danske Konferens i 1880. Blandt dem var familien Renlef - moderen Mette (1814-1887) samt døtrene Anne og Sine. "Sine havde naturlige talenter for at udtrykke sig. Hun tilegnede sig sin teologiske viden gennem deltagelse i mange møder, personlige studier, bibelforedrag og Mattesons kolportørkursus. Hun skulle vise sig at blive en enestående forkynder".

Af: Birthe Bayer Foto: HASDA

Sine Renlef får i 1886 bevilling som bibelarbejder og kommer til at arbejde sammen med M.M. Olsen og John G. Matteson i Frederikshavn. Resultat: 20 sabbatsholdere. Sine var utrættelig. Hun virkede mange steder i Danmark og også uden for Danmark.

- 1886 Assisterer J.G. Matteson og M.M. Olsen i Frederikshavn
- 1887 Holder evangeliske møder på Svendborgegnen
- 1888 Assisterer M.M. Olsen og E.G. Olsen i Holbæk
- 1889 Juli: Møder i Jerslev og Dronninglund
Oktober: Møder i Ikast

- 1890 Holder evangeliske møder i Ejstrup (alene)
- 1892 Afløser Knud Brorson i Norge
- 1893 Holder evangeliske møder i Jerslev (alene)
December: Møder i Hadsund sammen med Sine Tholstrup. Vinder her P.A. Christiansens forældre samt de første medlemmer af Panduro familien.
- 1894 Assisterer J.C. Raft i Nakskov
Evangeliske møder i Thy (alene)

Det unikke ved Sine Renlef?

I 1887 bliver hun indbudt til at holde bibellæsninger på Svend-

borgegnen. Der er 40-50 tilhørere ved møderne. De bemærker, at de lærer mere ved disse møder end ved at lytte 20 gange i kirken. "Mange er blevet interesserede i at læse i sine bibles og i at forstå Guds sandhed til salighed."

Virksomheden i Holbæk i 1888, hvor hun arbejdede sammen med E.G. Olsen og M.M. Olsen resulterede i 15 sabbatsholdere. Sines ry som en dygtig forkynder var nået op til vort broderland og resulterede i, at hun virkede i Norge i et halvt år i 1889 og igen i 1892 som afløser for Knud Brorson. 1889 holder Sine møder i Jerslev

og Dronninglund og senere i Ikast, hvor resultatet bliver oprettelsen af en menighed i Ejstrup sogn - nutidens Ll. Nørlund menighed.

Da Sine Renlef i 1893 holder selvstændig, evangelisk virksomhed i Jerslev, får den et meget dramatisk forløb, idet mange ønsker at jage hende ud af byen, og der bliver kastet sten ind gennem vinduet, hvor hun bor. På trods af modstanden bliver der døbt 7 personer.

Sine Renlef holder også evangeliske møder andre steder i Danmark. Hun synger ved sine møder og akkompagnerer sig selv på sin guitar. Hendes yndlingssalme er: Hold din lampe altid rede. Hun må have været en dygtig forkynder og et meget fascinerende menneske. F.eks. kunne man i Herning Folkeblad, den 14. februar 1890 læse:

"En bevægelse af en særegen art, som man i al fald kan kalde bevægelse indtil overflod, har i den senere tid, om man så må sige, raset særlig i den sydlige del af vort ellers så rolige sogn. Denne bevægelse er udgået fra baptisterne i Kølkeær. Så vidt vides er disse, der i flere år har haft deres tilhold nævnte sted, omtrent alle gået over til adventismen. Blandt disse er der opstået en stor profet i skikkelse af en ung og indtagende kvinde, der fører et så behageligt sprog og er i enhver henseende så vindende, at hun næsten river alle med sig. I øjeblikket er der 'vindstille', da hun for tiden er andet steds henne; men her har nylig været et stormende røre, og det vil snart komme igen, skønt en og anden vel nok under vindstillet vil blive herre over de alt for stærke følelser, så sund kirkelig sans atter kan få overtaget. Det har været forbavsende at se den magt, en sådan kvinde kan have.

Hun har holdt møde aften efter aften, og man har stadig strømmet sammen i store skarer, og man har mødt aften efter aften for at høre det samme. Folk har kappedes om at få denne kvinde i deres huse, og mange hang ved hende, som var hun en engel fra Himlen.

Det så ud, som var hun omgivet af en tryllekreds, og kom man først indenfor denne, er man nødt til at følge.

Dette ville dog ikke forbavse i så høj grad, hvis det blot var almindelige verdensmennesker, der løb efter hende, og som lod sig fortrylle: men at særlig pietisterne eller alvorlige kristne af Indre Missionsk retning kunne lade sig henrive af gendøberinden, hvis tale aldeles ikke har rod i livskilden dåbens hellige vande, det er uforståeligt, og dog er det tilfældet. Men dette viser tillige, at hun er en farlig kvinde, der skønt ringeagtende dåben i det hele og helt forkastende barnedåben dog kan drage kristelige folk efter sig"

Sine Renlef var et skinnende lys og det på en tid, hvor det var mændene, der var dominerende. Det er interessant, at Sine Renlef mødte Ellen White ved årsmødet i København i 1887. Begge var karismatiske ledere, som ikke lod sig skræmme, og som oplevede, at Gud velsignede deres indsats. Sine var en fantastisk sjælevinder.

Sine Renlef blev gift i sine sidste år. Desværre blev hun stærkt angrebet af tuberkulose og døde som 49-årig. C.C. Hansen, der stod for begravelsen på Vilslev kirkegård, skrev i hendes nekrolog:

- Vi sørger ikke som de, der ikke har håb, men glæder os til at møde vor søster i de retfærdiges opstandelse, da hun, som en af dem, der førte de mange til retfærdighed, skal stråle som stjerne for evigt og altid. ■

Henvisninger:
Adventnyt, 1999, s. 8.
Sandhedens Tidende, 1887

Sine's forældres grav på Vilslev Kirkegård.

Skarrildhus igen, igen...

Næste års seniorstævne byder på endnu et gensyn med kursuscentret Skarrildhus, hvor vi har reserveret dagene 7. - 12. juli. Der er plads til 135 deltagere, så vi anbefaler, at du snarest sikrer dig plads ved at tilmelde dig hos Bent Nielsen - 6590 2570.

Af: Walder Hartmann Foto: Harry Sættem

Forventningens glæde kan godt indfinde sig hos alle dem, der havde håbet på, at vi igen i 2015 ville arrangere seniorstævne på Skarrildhus, hvor vi har været tre gange tidligere. De øvrige, som måtte være en anelse skeptiske, kan glæde sig over, at forplejningen igen bliver helt i top, at programmet er ved at være på plads, og at der bliver rigelig tid til både friluftaktiviteter og socialt samvær på stedet. Seniorstævnet 2015 kan igen blive årets højdepunkt for aktive seniorer.

Programglimt

I skrivende stund har vi endnu ikke fastlagt seniorstævnets overordnede tema, men vi har sikret os en hovedtaler, som er kendt i både Norge og Danmark, har en større international erfaring end de fleste og kan forklare selv udviklede teologiske begreber, så de bliver forståelige for jævne mennesker.

Læserne vil sikkert nu have gættet, at der er tale om Paul Birch,

som p.t. er en skattet underviser på Andrews University i Michigan. Seniorstævnet i Danmark foregår ganske vist sideløbende med Adventistkirkens generalkonference i Texas; men Paul har prioriteret samværet med skandinaviske seniorer højere.

Vi venter at Paul Birch deltager sammen med sin norske hustru, Marit, der vil kunne give sangen og musikken ved stævnet et værdifuldt løft. Det musikalske vil i øvrigt blive prioriteret højt ved stævnet; men derom mere i næste nr. af Aktive Seniorer.

Seniorstævnet er ikke primært et ekstra årsmøde med mange og lange sessioner i mødesalen, men en anledning til socialt samvær med både gamle og nye bekendtskaber. For at hjælpe dette på vej, vil der dog også blive mulighed for at samles i interessegrupper, der imødekommer deltagernes personlige nysgerrighed og behov. Der bliver mulighed for: Aktuelle bibelstudier, undervisning i brugen

af tablet og i-pad, naturoplevelser i nærområdet, kreativt workshop og meget mere.

En billig sommerferie

Seniorer er nok ikke den aldersgruppe, der bruger flest penge på sig selv. En gang imellem kan det dog virke velgørende at bryde det dagligdags og at unde sig selv lidt ekstraordinært.

Seniorstævnet er en gylden anledning til at opleve en billig sommerferie, hvor man for kun 3000 kr. kan opleve fem døgn i dejlige omgivelser, være fri for selv at skulle i køkkenet, få opladet både krop og sjæl og udvikle sine sociale færdigheder sammen med 135 andre jævnaldrende.

Der bliver uden tvivl igen rift om pladserne, så en snarlig tilmelding til Bent Nielsen, tlf. 6590 2570 eller e-mail: bent.nielsen@adventist.dk kan anbefales. ■

Os i ellem

En gammel keltisk bøn

Herre i dine hænder lægger vi nu vore familier, vore naboer, vore søstre og brødre i Kristus, og alle, som vi har mødt i dag. Indfold dem i din omsorg.

Herre i dine hænder lægger vi alle, som er ofre for fordomme, for undertrykkelse og ligeegyldighed, alle sårbare og uønskede. Må alle blive beskyttede helt fra undfangelsen til graven.

Herre i dine hænder lægger vi alle, som ikke kan finde hvile, alle syge, og alle, som er ofre for ondskab. Hold din hånd over dem.

Opstandne Kristus, skænk fornyelse til landet og til kirken, til alle menigheder og religiøse fællesskaber. Kald på ny hvert enkelt menneske og menighed til tjeneste, så vi kan møde vor tids nød og udfordringer

Emigranter til det nye Jerusalem

bør ikke forsømme at sikre sig pladser, da et fartøj er bestemt til at afgå til alle tider.

FRELSERENS KONGELIGE LINIE

Skibets navn:	Evangelium	Rom 1,16
Afgår fra:	Fordærvsens stad	2 Pet 3,10
Ankommer til:	Ny Jerusalem	Heb 11.16
Afgang:	Snarest	Heb 3,7-8
Overfartspris:	Gratis	Es 55,1
Kaptajnens navn:	Jesus Kristus	Heb 2,10
Besætning:	Herrens apostle	ApG 8,4
Passagerer:	Frelste syndere	Rom 5,12

Passagererne får alt frit under hele rejsen
Dette fartøj har endnu ikke lidt skibbrud
Kaptajnen sejler både i storm og stille

Reservér din plads så snart som muligt, inden
skibsklokken ringer for sidste gang

Et sådant opslag kunne endnu i 1990 findes på Runavik Sømandshjem på Østerø, Færøerne til formaning for alle gæster.

Hvis du har svært ved at sove ...

- lad være med at tælle får. Snak med Hyrden i stedet for.

Modtager du pension fra Norge

Flere af Aktive Seniorers læsere har arbejdet i Norge og modtager derfor en del af deres pension derfra, selv om de bor i Danmark. Vi er blevet gjort opmærksom på, at der kan forekomme uregelmæssigheder i forbindelse med det fradrag, som skattemyndighederne i Danmark foretager.

Hvis du er i tvivl om reglerne, er du velkommen til at kontakte Harry Sættem på tlf. 4094 2629.

Velkommen til seniorenes juletræf

Søndag den 9. november i Adventkirken, Nærum
Søndag den 23. november i Adventkirken, Ll. Nørlund
begge steder kl. 12.00 - ca. 16.00

Dagen byder på velsmagende festmiddag, festligt samvær, hyggelige konkurrencer, julens sange og salmer, causeri v. urmager John Ravnkilde med meget mere. (I Ll. Nørlund desuden frydefulde toner fra Carsten Thomsen og Inger K).

Alle seniorer er velkomne,
gerne sammen med ægtefæller og venner,
Pris: kr. 125 pr. deltager.

Tilmelding snarest til Bent Nielsen - 65902570 eller
Birthe Bayer - 75896195

AKTIVE SENIORER
ønsker alle sine
læsere en menings-
fyldt jul og et
velsignet nytår 2015!